

Brussel, 16 september 2016
(OR. en)

12258/16

**Interinstitutioneel dossier:
2016/0284 (COD)**

PI 97
CODEC 1274
RECH 271
EDUC 286
COMPET 490
AUDIO 98
CULT 80
DIGIT 103
TELECOM 169

VOORSTEL

van:	de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, namens de secretaris-generaal van de Europese Commissie
ingekomen:	14 september 2016
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
Nr. Comdoc.:	COM(2016) 594 final
Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot vaststelling van voorschriften inzake de uitoefening van auteursrechten en naburige rechten die van toepassing zijn op bepaalde online-uitzendingen van omroeporganisaties en doorgifte van televisie- en radioprogramma's

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2016) 594 final.

Bijlage: COM(2016) 594 final

Brussel, 14.9.2016
COM(2016) 594 final

2016/0284 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van voorschriften inzake de uitoefening van auteursrechten en naburige rechten die van toepassing zijn op bepaalde online-uitzendingen van omroeporganisaties en doorgifte van televisie- en radioprogramma's

(Voor de EER relevante tekst)

{SWD(2016) 301 final}

{SWD(2016) 302 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

Digitale technologieën vergemakkelijken de distributie van en de toegang tot werken en ander beschermd materiaal: 49 % van Europese internetgebruikers heeft onlinetoegang tot muziek, audiovisuele inhoud en games¹. Aanbieders van omroep- en doorgiftdiensten investeren steeds meer in de ontwikkeling van digitale en onlinediensten voor de distributie van radio- en televisieprogramma's. Het onlineaanbod van omroepen omvat met name simulcastingdiensten (tv-/radiozenders die over het internet worden uitgezonden naast traditionele televisie via de satelliet, de kabel of de ether), catch-updiensten² en podcasts. Ondanks de groeiende verscheidenheid aan onlinediensten zijn omroepprogramma's vaak niet online beschikbaar voor Europese burgers die in een andere lidstaat wonen. Daarnaast zijn er verschillen in radio- en televisiezenders van andere lidstaten die door doorgiftdiensten in de EU worden aangeboden.

Omroeporganisaties zenden dagelijks een groot aantal journaals, culturele, politieke, informatieve of amusementsprogramma's uit die zij zelf produceren of waarvoor zij een licentie van andere organisaties hebben. Deze programma's omvatten een waaier van items met beschermde inhoud zoals audiovisuele, muzikale, literaire of grafische werken. Dit vereist een complexe verrekening van de rechten met een groot aantal rechthebbenden. Vaak moeten de rechten worden vereffend in een kort tijdsbestek, met name wanneer het gaat om programma's zoals nieuws en actualiteit. Om hun diensten over de grenzen heen ter beschikking te stellen moeten omroeporganisaties de vereiste rechten bezitten voor de desbetreffende gebieden hetgeen de verrekening van de rechten nog complexer maakt. Voor satellietomroep werd de verrekening van rechten vergemakkelijkt door de toepassing van het beginsel van het land van oorsprong, zoals vastgelegd in de richtlijn satellietomroep en doorgifte via kabel (Richtlijn 93/83/EEG), waardoor omroeporganisaties de mogelijkheid krijgen de rechten te vereffenen in slechts één lidstaat. Deze richtlijn is niet van toepassing wanneer een omroeporganisatie rechten voor haar onlinediensten vereffent.

Exploitanten van doorgiftdiensten, die een groot aantal tv- en radiokanalen in pakketten samenvoegen, kampen ook met moeilijkheden om alle rechten te verkrijgen die noodzakelijk zijn om de radio- en tv-programma's van omroeporganisaties door te geven. De richtlijn satellietomroep en doorgifte via kabel voorziet in een stelsel van verplicht collectief beheer voor doorgifte via kabel van televisie- en radio-uitzendingen uit andere lidstaten. Dit stelsel, dat de verrekening van rechten vergemakkelijkt, geldt niet voor diensten van doorgifte via andere middelen dan de kabel over gesloten elektronische-communicatienetwerken, zoals IPTV (televisie en radio over IP-netwerken in gesloten circuit). Exploitanten van dergelijke doorgiftdiensten ondervinden dus zware lasten om de rechten te vereffenen, willen zij in staat zijn om hun diensten te verstrekken, met name wanneer zij radio- en tv-programma's uit andere lidstaten doorgeven.

¹ Bron: Eurostat, 'Community survey on ICT usage in households and by individuals', 2014.

² Het concept van zogenoemde „catch-up”-televisie, waarbij de consument naar eigen keuze kan bepalen op welk tijdstip hij de programma's bekijken, is in het algemeen gebaseerd op een vereffening van rechten voor programma's binnen een korte termijn, doorgaans 7 tot 30 dagen na de uitzending.

Dit voorstel is erop gericht de grensoverschrijdende verstrekking van onlinediensten te bevorderen als nevendienst van omroepprogramma's en wil door een aanpassing van het Europese rechtskader de digitale doorgifte via gesloten netwerken vergemakkelijken van tv- en radioprogramma's uit andere lidstaten. Door de moeilijkheden in verband met de vereffening van rechten aan te pakken worden voor omroeporganisaties en exploitanten van doorgiftdiensten de voorwaarden geschapen om ruimere toegang tot tv- en radioprogramma's te bieden in de hele EU. Bijgevolg zal dit voorstel de toegang van consumenten tot meer tv- en radioprogramma's uit andere lidstaten bevorderen, zowel voor de ondersteunende onlinediensten van omroeporganisaties als voor de doorgiftdiensten. Het voorstel voorziet in een gemeenschappelijke aanpak in de Unie en handhaaft tegelijkertijd een hoog niveau van bescherming voor rechthebbenden. Aldus draagt het bij tot de werking van de interne markt als een ruimte zonder binnengrenzen.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

In de strategie voor de digitale eengemaakte markt³ wordt een reeks initiatieven voorgesteld om te komen tot een interne markt voor digitale inhoud en diensten. In december 2015 ondernam de Commissie een eerste stap met het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de totstandbrenging van de grensoverschrijdende portabiliteit van online-inhoudsdiensten in de interne markt⁴.

Met dit voorstel wordt gevolg gegeven aan een van de belangrijkste doelstellingen van de strategie voor de digitale eengemaakte markt, namelijk ruimere onlinetoegang tot tv- en radioprogramma's bieden aan gebruikers in de hele EU. Een belangrijke stap bestaat erin de grensoverschrijdende verstrekking van onlinediensten als nevendienst voor omroepprogramma's en de digitale doorgifte van radio- en televisieprogramma's uit andere lidstaten vlotter te laten verlopen. Hiermee wordt een specifiek obstakel voor grensoverschrijdende toegang tot omroepinhoud weggenomen in het voordeel van de gebruikers.

Dit voorstel is in overeenstemming met de rechtsinstrumenten op het gebied van het auteursrecht, met name Richtlijn 93/83/EEG, Richtlijn 2001/29/EG, Richtlijn 2006/115/EG en Richtlijn 2014/26/EU. Deze richtlijnen, en dit voorstel, dragen bij tot de werking van de interne markt, zorgen voor een hoog niveau van bescherming voor rechthebbenden en vergemakkelijken de vereffening van rechten.

Dit voorstel draagt er ook toe bij het grensoverschrijdende bereik van audiovisuele mediadiensten te verbeteren en vormt daarmee een aanvulling op Richtlijn 2010/13/EU⁵.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden van de Unie**

Volgens artikel 167 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) moet de Unie bij haar optreden uit hoofde van de Verdragen rekening houden met de culturele aspecten. Door de toegang tot tv- en radioprogramma's te vergemakkelijken verbetert dit voorstel de toegang tot culturele inhoud, nieuws en informatie.

³ COM(2015) 192 final.

⁴ COM(2015) 627 final.

⁵ PB L 95 van 15.4.2010, blz. 1-24.

Dit voorstel draagt bij tot de bevordering van de belangen van de consumenten door te ijveren voor meer toegang tot tv- en radioprogramma's uit andere lidstaten en is dus in overeenstemming met het beleid van de EU op het gebied van consumentenbescherming en met artikel 169 VWEU.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

Dit voorstel voor een verordening is gebaseerd op artikel 114 VWEU. Dit artikel verleent de EU de bevoegdheid om maatregelen vast te stellen die gericht zijn op de totstandbrenging en de werking van de interne markt. Het gaat daarbij ook om de vrijheid om diensten te verstrekken en te ontvangen.

De EU heeft met Richtlijn 2001/29 gezorgd voor de harmonisatie van de rechten die van belang zijn voor de onlineverspreiding van werken en ander beschermd materiaal, alsook voor de doorgifte van tv- en radioprogramma's (met name de rechten van reproductie, mededeling aan het publiek en beschikbaarstelling).

Het onderhavige voorstel voor een verordening betreft het vereenvoudigen van de vereffening van rechten voor ondersteunende onlinediensten door omroeporganisaties, met de invoering van het beginsel van het land van oorsprong volgens hetwelk de voor de auteursrechten relevante handeling uitsluitend plaatsvindt in de lidstaat waar de omroeporganisatie is gevestigd. Het vergemakkelijkt ook de vereffening van rechten voor diensten van doorgifte via gesloten netwerken (andere dan kabelnetwerken), door het invoeren van regels inzake verplicht collectief beheer. Het voorstel wil rekening houden met onder meer veranderingen in technologie die een aanpassing van het voorheen geharmoniseerde wettelijke kader noodzakelijk maken.

Het voorgestelde instrument is een verordening omdat de regels moeten zorgen voor een eenvormige verwezenlijking van de doelstelling en rechtstreeks toepasselijk zijn.

- **Subsidiariteit (voor niet-exclusieve bevoegdheden)**

Het onderwerp van dit voorstel, namelijk een ruimere toegang tot tv- en radioprogramma's voor burgers in de hele Unie, heeft in wezen een grensoverschrijdend karakter. Alleen een instrument van de Unie kan voorzien in een regel voor de toepassing van het oorsprongslandbeginsel op grensoverschrijdende uitzendingen van tv- en radioprogramma's. Wat de uitoefening van doorgiftereden betreft, kan alleen een instrument van de Unie een einde maken aan de bestaande fragmentatie van de markt in de wijze waarop rechten worden beheerd voor diensten van digitale doorgifte, en exploitanten van deze doorgifterediensten aldus rechtszekerheid bezorgen. Toch moeten door de lidstaten een aantal specifieke bepalingen worden vastgesteld betreffende de toepassing van verplicht collectief beheer op doorgifterediensten via gesloten netwerken.

- **Evenredigheid**

Met het voorstel worden faciliteringsmechanismen ingevoerd om de vereffening van auteursrechten en naburige rechten met betrekking tot bepaalde soorten online-uitzending en doorgifte van radio- en tv-programma's over gesloten netwerken te vergemakkelijken. Het voorstel is gericht en heeft alleen betrekking op specifieke marktsegmenten (ondersteunende

onlinediensten van omroepen en bepaalde doorgiftdiensten die worden verstrekt via IPTV en andere „gesloten” elektronische-communicatienetwerken), terwijl andere diensten (bijvoorbeeld diensten op aanvraag die geen verband houden met omroepdiensten) buiten het toepassingsgebied vallen. Voorts verplicht het voorstel omroeporganisaties niet hun ondersteunende onlinediensten over de grenzen heen te verstrekken en bestaat er voor exploitanten van doorgiftdiensten evenmin een verplichting om programma’s uit andere lidstaten aan te bieden. Het voorstel vormt evenmin een beletsel voor de uitoefening van de contractuele vrijheid van partijen om in overeenstemming met het recht van de Unie de exploitatie van onder het oorsprongslandbeginsel vallende rechten te beperken.

Met betrekking tot de oorsprongslandregel die van toepassing is op de vereffening van rechten voor ondersteunende onlinediensten van omroeporganisaties, worden de desbetreffende auteursrechtelijke handelingen alleen gelokaliseerd ten behoeve van de uitoefening van de rechten (bv. het verkrijgen van een licentie). De vaststelling van het land van oorsprong doet dan ook geen afbreuk aan de lokalisatie van de desbetreffende auteursrechtelijke handelingen wanneer de rechten nog niet zijn vereffend (d.w.z. in het geval van ongeoorloofde uitzending).

Wat betreft de doorgiftherechten, heeft het voorstel alleen betrekking op de uitoefening van de doorgiftherechten, terwijl deze rechten onaangetast blijven. Voorts heeft het voorstel betrekking op doorgiften voor zover er sprake is van tv- en radioprogramma’s die afkomstig zijn uit andere lidstaten.

- **Keuze van het instrument**

Een verordening is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten en dit instrument garandeert derhalve de eenvormige toepassing van de regels in heel de Unie en de gelijktijdige inwerkingtreding ervan. Zo wordt het mogelijk de volledige rechtszekerheid te verzekeren voor dienstverleners die actief zijn in verschillende gebieden. Met de rechtstreekse toepasselijkheid van de bepalingen van dit voorstel wordt juridische fragmentatie voorkomen en wordt een geharmoniseerde reeks regels geboden om grensoverschrijdende verstrekking van online aangeboden tv- en radioprogramma’s en van doorgiftdiensten te faciliteren.

3. RESULTATEN VAN EX-POSTEVALUATIES, RAADPLEGINGEN VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

- **Ex-postevaluaties/geschiktheidscontroles van bestaande wetgeving**

De Commissie heeft een evaluatie verricht van Richtlijn 93/83/EEG⁶ en met name van de doeltreffendheid en relevantie van het oorsprongslandbeginsel zoals van toepassing op satellietuitzendingen, alsmede van de voorschriften inzake verplicht collectief beheer voor doorgifte via kabel. Uit de evaluatie is gebleken dat deze mechanismen hebben bijgedragen tot de vereffening van auteursrechten en naburige rechten voor grensoverschrijdende uitzendingen per satelliet en voor de gelijktijdige doorgifte via de kabel van uitzendingen uit andere lidstaten. Er is echter aangestipt dat Richtlijn 93/83/EEG – vanwege het technologiespecifieke karakter van de bepalingen – niet van toepassing is op de nieuwe digitale technologieën voor uitzending en doorgifte van televisie- en radioprogramma’s die de afgelopen jaren zijn opgekomen.

⁶ Zie ex-postevaluatie (Refit) van de richtlijn satellietomroep en doorgifte via kabel (93/83/EEG).

- **Raadplegingen van belanghebbenden**

Een openbare raadpleging over de herziening van Richtlijn 93/83/EEG werd gehouden van 24 augustus tot en met 16 november 2015⁷. Respondenten konden feedback geven over de werking van de regels inzake de vereffening van rechten voor satellietomroepdiensten en kabelexploitanten en konden evalueren of het nodig zou zijn deze voorschriften uit te breiden tot online-uitzending en doorgifte met andere middelen dan kabelnetwerken. Daarnaast had de Commissie in 2015-2016 diepgaande gesprekken met belanghebbenden (openbare en commerciële omroepen, telecomcommunicatie-exploitanten, rechthebbenden en organisaties voor collectief beheer) over kwesties met betrekking tot online-uitzendingen en doorgifte van radio- en tv-programma's.

Consumenten zijn in het algemeen voorstander van een ruime uitbreiding van het oorsprongslandbeginsel om alle onlinediensten te dekken, ook al zijn sommigen van mening dat dit mechanisme mogelijk niet volstaat om grensoverschrijdende toegang te verzekeren. Alle publieke omroepen en commerciële radio's vragen toepassing van het oorsprongslandbeginsel op omroepgerelateerde onlinediensten. Commerciële omroepen, rechthebbenden en organisaties voor collectief beheer maken daarentegen een krachtig voorbehoud bij de uitbreiding van de toepassing van het oorsprongslandbeginsel. Zij zijn van oordeel dat een dergelijke uitbreiding hun mogelijkheden zou beperken om licenties van rechten basis te verlenen op territoriale.

Consumenten, kabel- en telecomexploitanten, publieke omroepen en de overgrote meerderheid van organisaties voor collectief beheer zijn voorstander van een mogelijke uitbreiding van verplicht collectief beheer tot de gelijktijdige doorgifte van radio- en tv-programma's via andere platformen dan de kabel. Tal van organisaties voor collectief beheer en publieke omroepen alsook een aantal kabel- en telecomexploitanten dringen erop aan de uitbreiding te beperken tot „gesloten omgevingen” die functioneren op een wijze die vergelijkbaar is met de kabel. De meeste rechthebbenden zijn gekant tegen een eventuele uitbreiding van de regeling voor verplicht collectief beheer wegens het potentieel verstorend effect op de markten. Commerciële omroepen zijn ook geneigd zich hiertegen te verzetten.

De maatregelen van dit voorstel houden rekening met een aantal door belanghebbenden gesignaleerde problemen, met name wat betreft de mate van uitbreiding van het oorsprongslandbeginsel (bv. video-on-demanddiensten van omroepen vallen buiten het toepassingsgebied en de interventie geldt alleen voor de vereffening van rechten die noodzakelijk zijn voor de ondersteunende onlinediensten) en van het mechanisme van verplicht collectief beheer van rechten (die beperkt blijft tot gesloten netwerken).

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

Er zijn juridische⁸ en economische⁹ studies verricht over de toepassing van de Europese auteursrechtelijke regels op de digitale omgeving (met name met betrekking tot online-

⁷ Zie het samenvattend verslag van de reacties op de openbare raadpleging over de herziening van de richtlijn satellietomroep en doorgifte via kabel <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/full-report-public-consultation-review-eu-satellite-and-cable-directive>.

⁸ Studie over de toepassing van Richtlijn 2001/29/EG betreffende het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (zie met name het deel betreffende „doorgifte van auteursrechtelijk beschermde inhoud in digitale netwerken”): http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/studies/index_en.htm;

uitzending en doorgifte in digitale netwerken). Voorts is in 2015/2016 een studie verricht om de herziening van de satelliet- en kabelrichtlijn te ondersteunen en de eventuele uitbreiding daarvan te evalueren¹⁰.

- **Effectbeoordeling**

Voor dit voorstel is een effectbeoordeling verricht¹¹. Op 22 juli 2016 heeft de raad voor regelgevingstoetsing een positief advies gegeven op voorwaarde dat de effectbeoordeling verder zou worden verbeterd¹². De definitieve effectbeoordeling houdt rekening met de opmerkingen in dat advies.

In de effectbeoordeling worden twee reeksen beleidsopties onderzocht die de vereffening van rechten (i) voor online-uitzending van televisie- en radioprogramma's; en (ii) voor digitale doorgifte van radio- en televisieprogramma's moeten vergemakkelijken.

Met betrekking tot online-uitzending van televisie- en radioprogramma's werden drie beleidsopties onderzocht naast de basisoptie. Een niet-wetgevende optie (optie 1), bestaande uit de bevordering van vrijwillige overeenkomsten om de vereffening van rechten voor bepaalde onlinediensten van omroeporganisaties te vergemakkelijken, werd niet in aanmerking genomen omdat de uitkomst ervan onzeker zou zijn, afhankelijk van de bereidheid van belanghebbenden om rechten in licentie te geven, en zou niet zorgen voor een homogeen licentiestelsel. De toepassing van het oorsprongslaanbeginsel op online-uitzendingen werd onderzocht in twee opties met wetgevingsmaatregelen: onder optie 2 was de werkingssfeer beperkt tot de onlinediensten van omroeporganisaties die een nevendienst vormen bij de oorspronkelijke uitzendingen (met name simulcasting en catchupdiensten); onder optie 3 werd de toepassing ervan uitgebreid tot online-uitzendingen die geen verband houden met een omroep (webcastingdiensten). Optie 2 zou leiden tot een aanzienlijke daling van de transactiekosten voor omroeporganisaties die bereid zijn hun uitzendingen online en over de grenzen heen beschikbaar te stellen. Optie 3 zou deze voordelen in beginsel verstrekken aan webcasters; omdat de webcastingmarkt zich nog in een ontwikkelingsstadium bevindt en onlineaanbieders hun vestiging in de EU gemakkelijk kunnen verplaatsen, zou dit echter rechtsonzekerheid meebrengen voor rechthebbenden en zou het kunnen leiden tot een verlaging van het beschermingsniveau. Optie 3 werd daarom van de hand gewezen. Het oorsprongslaanbeginsel alleen toepassen op bepaalde welomschreven onlinediensten van omroepen (optie 2) werd passender geacht. Door een vermindering van de transactiekosten met betrekking tot grensoverschrijdende uitzending zal deze optie voor omroeporganisaties nieuwe kansen opleveren om hun onlinediensten over de grenzen heen aan te bieden, in het bijzonder voor inhoud die niet afhankelijk is van territoriale exclusiviteit. Deze optie houdt geen beperking in voor de mogelijkheid van rechthebbenden en omroeporganisaties om rechten op territoriale basis te blijven verlenen, met naleving van de Europese en nationale voorschriften.

Studie over het recht van beschikbaarstelling en het verband met het reproductierecht in grensoverschrijdende digitale uitzendingen:

http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/141219-study_en.pdf

⁹ Economische analyse van de territorialiteit van het recht van beschikbaarstelling in de EU: http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/1403_study1_en.pdf

¹⁰ Onderzoek en gegevensverzameling ter ondersteuning van de herziening van Richtlijn 93/83/EEG satellietomroep en doorgifte via kabel en evaluatie van een eventuele uitbreiding, 2016 [Referentie toevoegen bij bekendmaking].

¹¹ Link naar effectbeoordeling en samenvatting toevoegen.

¹² Link naar advies van de raad voor regelgevingstoetsing toevoegen

Met betrekking tot digitale doorgifte van tv- en radioprogramma's werden twee beleidsopties onderzocht naast de basisoptie. Onder optie 1 werd het toepassingsgebied van verplicht collectief beheer van rechten beperkt tot IPTV-doorgiftdiensten en andere diensten van doorgifte via „gesloten” elektronische-communicatienetwerken, terwijl dit onder optie 2 ook diensten van directe doorgifte zou inhouden, op voorwaarde dat deze aan een welbepaald aantal gebruikers worden verstrekt. Hoewel optie 2 een breder scala van doorgiftdiensten zou laten profiteren van lagere transactiekosten voor de vereffening van rechten, zou deze ook het risico meebrengen dat exclusieve onlinerechten van rechthebbenden en distributiestrategieën worden ondermijnd, hetgeen leidt tot minder inkomsten uit licenties. Optie 1 bracht dit risico niet mee aangezien de meeste doorgiftdiensten via „gesloten” elektronische-communicatienetwerken gebaseerd zijn op vaste infrastructuur in een bepaald gebied. Optie 1 werd gekozen als voorkeursoptie. Verwacht wordt dat de consument meer keuze zal krijgen wat betreft doorgiftdiensten van radio- en tv-programma's uit andere lidstaten.

Het voorstel zal naar verwachting positieve resultaten opleveren in termen van kosten en baten. De transactiekosten ten gevolge van de vereffening van rechten zouden afnemen, hetgeen een betere keuze voor consumenten bevordert zonder verstorende effecten voor rechthebbenden. Voorts kan het voorstel rechthebbenden nieuwe mogelijkheden bieden om licenties te verlenen en om aanvullende inkomsten te verkrijgen uit deze licenties.

- **Gezonde regelgeving en vereenvoudiging**

Het voorstel zal de transactiekosten verminderen waarmee televisie- en radio-omroepen en verstrekkers van doorgiftdiensten te maken krijgen, en zou daarom positief zijn voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) die actief zijn op dit gebied. Het zal naar verwachting ook voordelig zijn voor rechthebbenden, met name individuele rechthebbenden, micro-ondernemingen en kmo's die niet over de capaciteit beschikken om individuele licentieovereenkomsten te beheren met een groot aantal dienstverleners in verschillende gebieden. Daarom worden vrijstellingen voor micro-ondernemingen of verzachtende maatregelen ten gunste van kmo's niet noodzakelijk geacht.

Nieuwe technologische ontwikkelingen zijn zorgvuldig onderzocht en in aanmerking genomen in dit voorstel, dat zich richt op online-uitzendingen en digitale doorgifte van radio- en tv-programma's. Bepaalde soorten online-uitzendingen en doorgiftdiensten zijn van het toepassingsgebied van dit voorstel uitgesloten, hoofdzakelijk wegens de onzekerheid met betrekking tot lopende marktontwikkelingen en het prille karakter van bepaalde diensten.

- **Grondrechten**

Door de vaststelling van de licentieregelingen die van toepassing zijn op bepaalde soorten grensoverschrijdende online-uitzendingen en doorgifte over gesloten netwerken zal het voorstel een beperkt effect hebben op het eigendomsrecht en van de vrijheid van ondernemerschap, die worden beschermd krachtens de artikelen 17 en 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het voorstel zal tegelijkertijd een positief effect hebben op de vrijheid van meningsuiting en van informatie, die bescherming geniet krachtens artikel 11 van het Handvest, aangezien de grensoverschrijdende verstrekking en ontvangst van televisie- en radioprogramma's uit andere lidstaten zal toenemen.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Europese Unie.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende monitoring, evaluatie en rapportage**

De eerste gegevensverzameling moet bij de inwerkingtreding van de verordening plaatsvinden als basis voor toekomstige herzieningen. Het monitoringproces zal dan worden afgestemd op de geboekte vooruitgang wat de grensoverschrijdende beschikbaarheid van tv- en radioprogramma's betreft, en de verzameling van gegevens zal om de twee tot drie jaar plaatsvinden.

Krachtens artikel 6 van het voorstel moet de Commissie een evaluatie van de verordening verrichten en aan het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité verslag uitbrengen over de belangrijkste bevindingen. Dat verslag omvat een beoordeling van de effecten van de verordening op de grensoverschrijdende toegankelijkheid van bijkomstige onlinediensten. De evaluatie wordt verricht aan de hand van de richtsnoeren voor betere regelgeving van de Commissie.

- **Toelichting bij de specifieke bepalingen van het voorstel**

Artikel 1 definieert de diensten waarop de maatregelen betrekking hebben (met name „ondersteunende onlinediensten” en „doorgiftdiensten”). Deze definities zullen in de Unie op eenvormige wijze worden toegepast.

Artikel 2 bepaalt dat de auteursrechtelijke handelingen die relevant zijn voor het verstrekken van een ondersteunende onlinedienst alleen plaatsvinden in de lidstaat waar de omroeporganisatie is gevestigd. Het begrip „hoofdvestiging” van een omroeporganisatie is in overeenstemming met het recht van de Unie.

De artikelen 3 en 4 regelen de uitoefening van het doorgiftrecht waarop het voorstel betrekking heeft. Er worden soortgelijke regels voorgeschreven als die welke zijn vastgelegd in de artikelen 9 en 10 van Richtlijn 93/83/EG betreffende de doorgifte via de kabel. Artikel 3 biedt de lidstaten een zekere beoordelingsbevoegdheid, zoals in het geval van doorgifte via de kabel krachtens Richtlijn 93/83/EG. De artikelen 3 en 4 bevatten bepalingen met betrekking tot het verplicht collectief beheer van auteursrechten en naburige rechten die van belang zijn voor de doorgifte, het wettelijk vermoeden van vertegenwoordiging door organisaties voor collectief beheer en de uitoefening van het doorgiftrecht via de kabel door omroeporganisaties.

Artikel 5 bevat overgangsbepalingen.

Artikel 6 bepaalt dat de Commissie een evaluatie van deze verordening zal verrichten en verslag zal uitbrengen over haar voornaamste bevindingen. De lidstaten worden verplicht de Commissie de nodige gegevens te verstrekken voor het opstellen van dit verslag.

Artikel 7 bevat de slotbepaling, namelijk de datum van inwerkingtreding van de verordening en de datum van toepassing van de verordening.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van voorschriften inzake de uitoefening van auteursrechten en naburige rechten die van toepassing zijn op bepaalde online-uitzendingen van omroeporganisaties en doorgifte van televisie- en radioprogramma's

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹³,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's¹⁴,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Om bij te dragen tot de werking van de interne markt, moet worden gezorgd voor een bredere verspreiding van televisie- en radioprogramma's uit andere lidstaten ten behoeve van gebruikers in de Unie, door het verlenen van licenties voor auteursrechten en naburige rechten te vergemakkelijken op werken en ander beschermd materiaal in uitzendingen van deze programma's. Televisie- en radioprogramma's vormen immers een belangrijk instrument om de culturele en taalkundige verscheidenheid, de sociale cohesie en de toegang tot informatie te bevorderen.
- (2) De ontwikkeling van digitale technologieën en het internet heeft verandering gebracht in de distributie van en de toegang tot televisie- en radioprogramma's. Gebruikers verwachten steeds vaker toegang te krijgen tot dergelijke programma's zowel live als on-demand, langs traditionele weg zoals via satelliet of kabel maar ook via onlinediensten. Omroeporganisaties bieden daarom naast hun eigen uitzendingen van televisie- en radioprogramma's steeds meer onlinediensten aan als nevendienst van hun omroepdiensten, zoals simulcasting en catchupdiensten. Exploitanten van doorgiftdiensten, die uitzendingen van televisie- en radioprogramma's bundelen in

¹³ PB C , , blz. .

¹⁴ PB C , , blz. .

pakketten en deze tegelijkertijd met oorspronkelijke uitzending van de programma's ongewijzigd en integraal aan gebruikers aanbieden, maken gebruik van verschillende doorgiftetechnieken zoals kabel, satelliet, digitale ether, IP-netwerken in gesloten circuit of mobiele netwerken alsmede het open internet. Van de kant van de gebruikers is er een toenemende vraag naar toegang tot uitzendingen van televisie- en radioprogramma's, niet alleen uit hun eigen lidstaat maar ook uit andere lidstaten van de Unie, ook van leden van taalminderheden van de Unie en personen die in een andere lidstaat dan hun lidstaat van herkomst wonen.

- (3) Er bestaan een aantal belemmeringen die het aanbieden van ondersteunende onlinediensten voor omroepdiensten en de verstrekking van doorgiftdiensten in de weg staan en aldus het vrije verkeer van televisie- en radioprogramma's binnen de Unie hinderen. Omroeporganisaties zenden dagelijks een groot aantal uren nieuws, culturele, politieke, informatieve of amusementsprogramma's uit. Deze programma's omvatten een waaier van inhoudelijke items zoals audiovisuele, muzikale, literaire of grafische werken die krachtens het recht van de Unie door auteursrechten en/of naburige rechten worden beschermd. Dit resulteert in een complex proces om rechten te vereffenen van een groot aantal rechthebbenden en voor verschillende categorieën van werken en ander beschermd materiaal. Vaak moeten de rechten moeten worden vereffend in een kort tijdsbestek, met name wanneer programma's zoals nieuws en actualiteit worden klaargemaakt. Om hun onlinediensten over de grenzen heen ter beschikking te stellen moeten omroeporganisaties de vereiste rechten op werken en ander beschermd materiaal bezitten voor alle betrokken gebieden, hetgeen de verrekening van de rechten nog complexer maakt.
- (4) Exploitanten van doorgiftdiensten, die gewoonlijk meerdere programma's aanbieden waarin gebruik wordt gemaakt van een groot aantal werken en andere beschermde materialen in de doorgegeven televisie- en radioprogramma's, beschikken over een zeer korte termijn om de nodige licenties te verkrijgen en ondervinden dus een zware last bij het vereffenen van de rechten. Het gevaar bestaat ook voor rechthebbenden dat hun werken en andere beschermde materialen zonder vergunning of vergoeding worden geëxploiteerd.
- (5) De rechten op werken en ander beschermd materiaal zijn geharmoniseerd onder meer bij Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁵ en Richtlijn 2006/115/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁶.
- (6) Richtlijn 93/83/EEG¹⁷ vergemakkelijkt grensoverschrijdende satellietomroep en doorgifte via de kabel van televisie- en radioprogramma's uit andere lidstaten van de Unie. De werking van deze richtlijn inzake uitzendingen van omroeporganisaties is echter beperkt tot uitzendingen via satelliet en is derhalve niet van toepassing op onlinediensten ter ondersteuning van omroepdiensten terwijl de voorschriften betreffende doorgifte van televisie- en radioprogramma's uit andere lidstaten zich

¹⁵ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167 van 22.6.2001, blz. 10).

¹⁶ Richtlijn 2006/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom (PB L 376 van 27.12.2006, blz. 28).

¹⁷ Richtlijn 93/83/EEG van de Raad van 27 september 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel (PB L 248 van 6.10.1993, blz. 15).

beperken tot de gelijktijdige, ongewijzigde en integrale doorgifte via de kabel of radiogolfsystemen en niet van toepassing zijn op de doorgifte door middel van andere technologieën.

- (7) Daarom moeten de grensoverschrijdende verstrekking van ondersteunende onlinediensten voor uitzending en de doorgifte van televisie- en radioprogramma's uit andere lidstaten worden bevorderd door een aanpassing van het rechtskader inzake uitoefening van auteursrechten en naburige rechten dat betrekking heeft op deze activiteiten.
- (8) De ondersteunende onlinediensten die onder deze verordening vallen, zijn door omroeporganisaties aangeboden diensten met een duidelijke en ondergeschikte relatie ten opzichte van de omroepactiviteiten. Het gaat om diensten die op lineaire wijze en gelijktijdig met de uitzendingen toegang geven tot radio- en televisieprogramma's, en diensten die binnen een vastgestelde termijn na de uitzending toegang geven tot eerder door de omroeporganisatie uitgezonden televisie- en radioprogramma's (zogenoemde „gemiste uitzendingen” of "catchupdiensten"). Daarnaast bestaan ondersteunende onlinediensten ook uit diensten die toegang verlenen tot materiaal dat de door de omroeporganisatie uitgezonden radio- en televisieprogramma's verrijkt of op een andere wijze uitbreidt, onder meer door de mogelijkheid om de inhoud van het desbetreffende programma vooraf, langer, uitgebreider of achteraf te bekijken of te beluisteren. Het verlenen van toegang tot individuele werken of andere beschermde materialen die in een televisie- of radioprogramma's zijn opgenomen, dient niet te worden beschouwd als een ondersteunende onlinedienst. Op dezelfde wijze valt de verstrekking van toegang tot werken of andere beschermde materialen die losstaat van de uitzending, zoals diensten die toegang verlenen tot individuele muziekstukken of audiovisuele werken, muziekalbums of video's, niet onder de definitie van ondersteunende onlinedienst.
- (9) Om de vereffening van rechten voor het leveren van ondersteunende onlinediensten over de grenzen heen te vergemakkelijken dient het oorsprongslandbeginsel te worden voorgeschreven, wat betreft de uitoefening van auteursrechten en naburige rechten die van toepassing zijn voor feiten die bij de verstrekking van, de toegang tot of het gebruik van een ondersteunende onlinedienst plaatsvinden. Dit oorsprongslandbeginsel moet uitsluitend gelden voor de relatie tussen rechthebbenden (of entiteiten die rechthebbenden vertegenwoordigen, zoals organisaties voor collectief beheer) en omroeporganisaties, en uitsluitend voor de levering van, de toegang tot of het gebruik van een ondersteunende onlinedienst. Het oorsprongslandbeginsel moet niet gelden voor iedere volgende mededeling aan het publiek of reproductie van de door auteursrechten of naburige rechten beschermde inhoud die vervat is in de ondersteunende onlinedienst.
- (10) Aangezien de verstrekking van, de toegang tot of het gebruik van een ondersteunende onlinedienst geacht wordt uitsluitend plaats te vinden in de lidstaat waar de omroeporganisatie haar hoofdvestiging heeft, terwijl de ondersteunende onlinedienst de facto over de grenzen heen in andere lidstaten kan worden geboden, moet worden gegarandeerd dat de partijen bij het bepalen van het bedrag van de betalingen voor de betrokken rechten, rekening houden met alle aspecten van de ondersteunende onlinedienst zoals de kenmerken van de dienst, het kijkers- en luisteraarspubliek, inclusief het publiek in de lidstaat waar de omroeporganisatie haar hoofdvestiging

heeft, en in andere lidstaten waar de toegang tot en het gebruik van de ondersteunende onlinedienst plaatsvindt, alsook de taalversie.

- (11) Door middel van het beginsel van contractuele vrijheid zal het mogelijk blijven de exploitatie te blijven beperken van de rechten die onder het bij deze verordening voorgeschreven oorsprongslandbeginsel vallen, met name wat bepaalde uitzendingstechnieken of bepaalde taalversies betreft, op voorwaarde dat dergelijke beperkingen van de exploitatie van deze rechten in overeenstemming zijn met het recht van de Unie.
- (12) Exploitanten van via satelliet, digitale ether, IP-netwerken met gesloten circuits, mobiele en soortgelijke netwerken aangeboden doorgiftdiensten verstrekken diensten die gelijkwaardig zijn met die welke door exploitanten van kabeldoorgiftdiensten worden verstrekt, wanneer zij een oorspronkelijke uitzending van televisie- of radioprogramma's gelijktijdig, ongewijzigd en integraal voor ontvangst door het publiek uit een andere lidstaat doorgeven, indien deze oorspronkelijke uitzending via een draad of via de ether, inbegrepen via satelliet maar met uitzondering van onlinedoorgifte, plaatsvindt en voor ontvangst door het publiek is bestemd. Zij moeten derhalve binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen en gebruik kunnen maken van het mechanisme van collectief beheer van rechten. Doorgiftdiensten die op het open internet worden aangeboden, dienen van het toepassingsgebied van deze verordening te worden uitgesloten omdat deze diensten andere kenmerken vertonen. Zij zijn niet verbonden aan een bepaalde infrastructuur en in vergelijking met bijvoorbeeld de kabel of gesloten IP-netwerken kunnen zij slechts in beperkte mate een gecontroleerde omgeving garanderen.
- (13) Om rechtszekerheid te verlenen aan exploitanten van doorgiftdiensten via satelliet, digitale ether, IP-netwerken met gesloten circuits, mobiele of soortgelijke netwerken en om verschillen in nationaal recht met betrekking tot dergelijke doorgiftdiensten te ondervangen, moeten voorschriften worden toegepast die vergelijkbaar zijn met die welke gelden voor de doorgifte via de kabel in de zin van Richtlijn 93/83/EEG. De voorschriften van die richtlijn voorzien in de verplichting dat het recht om een exploitant van een doorgiftdienst toestemming verlenen dan wel te weigeren wordt uitgeoefend via een organisatie voor collectief beheer. Dit doet geen afbreuk aan de bepalingen van Richtlijn 2014/26/EU¹⁸ en met name de bepalingen daarvan die betrekking hebben op rechten van rechthebbenden betreffende de keuze van een organisatie voor collectief beheer.
- (14) Rechten die omroeporganisaties zelf bezitten ten aanzien van hun uitzendingen, met inbegrip van rechten op de inhoud van de programma's, moeten worden vrijgesteld van het verplicht collectief beheer van rechten dat voor de doorgifte geldt. Aanbieders van doorgiftdiensten en omroeporganisaties onderhouden over het algemeen permanente commerciële betrekkingen en bijgevolg is de identiteit van omroeporganisaties bekend bij exploitanten van doorgiftdiensten en is de vereffening van rechten met omroeporganisaties in vergelijking eenvoudig. Om de nodige licenties van omroeporganisaties te verkrijgen ondervinden exploitanten van doorgiftdiensten derhalve niet dezelfde moeilijkheden als wanneer zij licenties moeten verkrijgen van houders van rechten op werken of andere beschermde

¹⁸

Richtlijn 2014/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor onlinegebruik op de interne markt (PB L 84 van 20.3.2014, blz. 72).

materialen die in doorgegeven televisie- en radioprogramma's zijn opgenomen. Daarom is er geen behoefte aan vereenvoudiging van de licentieprocedure ten aanzien van rechten die omroeporganisaties bezitten.

- (15) Om te voorkomen dat de toepassing van het oorsprongslandbeginsel wordt omzeild door de looptijd te verlengen van de bestaande overeenkomsten betreffende de uitoefening van de auteursrechten en naburige rechten die van belang zijn voor de verstrekking van een ondersteunende onlinedienst alsmede voor de toegang tot of het gebruik van een ondersteunende onlinedienst, dient het oorsprongslandbeginsel ook op bestaande overeenkomsten te worden toegepast, maar dan met een overgangsperiode.
- (16) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie erkende beginselen in acht. Aangezien er sprake kan zijn van een inbreuk op de uitoefening van de rechten van rechthebbenden voor zover verplicht collectief beheer verplicht wordt gesteld voor de uitoefening van het recht van mededeling aan het publiek met betrekking tot doorgiftdiensten, dient een dergelijke voorwaarde dan ook op gerichte wijze te worden voorgeschreven voor specifieke diensten alsook om een meer wijdverbreide grensoverschrijdende verspreiding van televisie- en radioprogramma's mogelijk te maken door een vlottere vereffening van deze rechten.
- (17) Om de doelstelling van bevordering van grensoverschrijdende verrichting van ondersteunende onlinediensten en gemakkelijker doorgifte van televisie- en radioprogramma's uit andere lidstaten te verwezenlijken, is het passend een verordening vast te stellen, die rechtstreeks van toepassing is in de lidstaten. Een verordening is noodzakelijk om te zorgen voor een eenvormige toepassing van de voorschriften in de lidstaten en om te verzekeren dat deze op hetzelfde moment in werking treden voor alle betrokken uitzendingen en doorgiftdiensten. De rechtstreekse toepasselijkheid van een verordening vermindert de juridische fragmentatie en zorgt voor meer eenvormigheid door een geharmoniseerde reeks regels in te voeren die bevorderlijk zijn voor het vrije verkeer van televisie- en radioprogramma's uit andere lidstaten.
- (18) Nadat de verordening gedurende een bepaalde termijn van kracht is geweest, moet deze aan een evaluatie worden onderworpen om onder meer te beoordelen in welke mate de grensoverschrijdende verrichting van ondersteunende onlinediensten is toegenomen ten voordele van de Europese consumenten en dus ook ten voordele van een grotere culturele diversiteit in de Unie.
- (19) Daar de doelstelling van deze verordening, namelijk het bevorderen van de grensoverschrijdende verstrekking van ondersteunende onlinediensten en het vergemakkelijken van de doorgifte van televisie- en radioprogramma's uit andere lidstaten, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en de gevolgen ervan beter op Unieniveau kan worden verwezenlijkt, kan de Unie maatregelen nemen overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het in dat artikel bedoelde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan hetgeen nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken. Wat de grensoverschrijdende verlening van ondersteunende onlinediensten betreft, stelt deze verordening mechanismen vast om de vereffening van auteursrechten en naburige rechten te vergemakkelijken. Deze verordening verplicht omroeporganisaties

niet deze diensten over de grenzen heen aan te bieden. Evenmin verplicht deze verordening exploitanten van doorgiftdiensten in hun diensten televisie- of radioprogramma's uit andere lidstaten op te nemen. Deze verordening betreft alleen de uitoefening van bepaalde doorgiftrechten voor zover dit nodig is om het verlenen van licenties voor auteursrechten en naburige rechten voor dergelijke diensten te vereenvoudigen en alleen met betrekking tot televisie- en radioprogramma's uit andere lidstaten van de Unie,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1 *Definities*

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (a) „ondersteunende onlinedienst”: een onlinedienst bestaande in het aanbieden aan het publiek, door of onder controle en verantwoordelijkheid van een omroeporganisatie, van radio- of televisieprogramma's gelijktijdig met of voor een bepaalde periode na de uitzending ervan door de omroeporganisatie, alsmede van door of voor de omroeporganisatie geproduceerd materiaal dat een ondersteuning vormt voor die uitzending;
- (b) „doorgifte”: de gelijktijdige, ongewijzigde en integrale doorgifte, anders dan de doorgifte via de kabel als bepaald in Richtlijn 93/83/EEG en anders dan de doorgifte via een internettoegangsdienst als bepaald in Verordening (EU) nr. 2015/2120 van het Europees Parlement en de Raad¹⁹, die bedoeld is voor ontvangst door het publiek van een oorspronkelijke uitzending uit een andere lidstaat, per draad of via de ether, met inbegrip van satellietuitzending maar met uitzondering van onlinedoorgifte van televisie- of radioprogramma's die voor ontvangst door het publiek zijn bedoeld, mits deze doorgifte wordt verricht door een andere partij dan de omroeporganisatie die de oorspronkelijke uitzending heeft gedaan of onder controle of verantwoordelijkheid waarvan de uitzending plaatsvond.

Artikel 2

Toepassing van het beginsel van land van oorsprong op ondersteunende onlinediensten

- (1) De handelingen van mededeling aan het publiek en beschikbaarstelling die plaatsvinden bij het verstrekken van een ondersteunende onlinedienst door of onder controle en verantwoordelijkheid van een omroeporganisatie, en de reproductiehandelingen die noodzakelijk zijn voor het verlenen van de toegang tot of het gebruik van de ondersteunende onlinedienst, worden voor de uitoefening van de auteursrechten en naburige rechten die relevant zijn voor deze handelingen, geacht uitsluitend plaats te vinden in de lidstaat waar de omroeporganisatie haar hoofdvestiging heeft.

¹⁹ Verordening (EU) 2015/2120 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 tot vaststelling van maatregelen betreffende het open internet en tot wijziging van Richtlijn 2002/22/EG inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten en Verordening (EU) nr. 531/2012 betreffende roaming op openbare mobiele communicatienetwerken binnen de Unie (PB L 310 van 26.11.2015, blz. 1).

- (2) Bij de vaststelling van het bedrag van de betalingen voor de rechten die onder het beginsel van het land van oorsprong als bedoeld in lid 1 vallen, houden de partijen rekening met alle aspecten van de ondersteunende onlinedienst zoals de kenmerken van de ondersteunende onlinedienst, het luisteraars- of kijkerspubliek en de taalversie.

Artikel 3

Uitoefening van de rechten bij doorgifte door andere rechthebbenden dan omroeporganisaties

- (1) Andere houders van auteursrechten of naburige rechten dan omroeporganisaties kunnen hun rechten om al dan niet toestemming voor een doorgifte te verlenen alleen uitoefenen via een organisatie voor collectief beheer.
- (2) Indien een rechthebbende het beheer van het in lid 1 bedoelde recht niet aan een organisatie voor collectief beheer heeft overgedragen, wordt de organisatie voor collectief beheer die rechten van dezelfde categorie beheert voor het grondgebied van de lidstaat waarvoor de exploitant van de doorgiftdienst rechten voor een doorgifte wenst te vereffenen, geacht voor rekening van deze rechthebbende te zijn belast met het beheer van het recht.
- (3) Indien meer dan een organisatie voor collectief beheer voor het grondgebied van die lidstaat rechten van die categorie beheert, staat het de rechthebbende vrij te kiezen welke van die organisaties voor collectief beheer wordt geacht met het beheer van de rechten te zijn belast. Indien de rechthebbende in een dergelijke situatie geen organisatie voor collectief beheer kiest, duidt de lidstaat aan voor het grondgebied waarvan de exploitant van de doorgiftdienst rechten voor een doorgifte wenst te vereffenen, welke van de organisaties voor collectief beheer wordt geacht met het beheer van de rechten van deze rechthebbende te zijn belast.
- (4) Rechthebbenden hebben dezelfde rechten en plichten uit de overeenkomst tussen de exploitant van de doorgiftdienst en de organisatie voor collectief beheer die wordt geacht wordt met het beheer van hun rechten te zijn belast, als de rechthebbenden die het beheer van hun rechten aan deze organisatie voor collectief beheer hebben overgedragen, en kunnen deze rechten doen gelden binnen een termijn die door de betrokken lidstaat wordt vastgesteld en die niet korter mag zijn dan drie jaar vanaf de datum van de doorgifte die hun werk of een ander beschermd materiaal omvat.
- (5) Een lidstaat kan bepalen dat wanneer een rechthebbende de oorspronkelijke uitzending van een werk of een ander beschermd materiaal op zijn grondgebied toestaat, hij wordt geacht te aanvaarden dat zijn rechten op doorgifte niet op individuele basis maar in overeenstemming met deze verordening worden uitgeoefend.

Artikel 4

Uitoefening van de rechten bij doorgifte door omroeporganisaties

Artikel 3 is niet van toepassing op de rechten die door een omroeporganisatie worden uitgeoefend met betrekking tot haar eigen uitzendingen, ongeacht of het om haar eigen

rechten gaat dan wel of deze haar door andere houders van auteursrechten of naburige rechten zijn overgedragen.

Artikel 5 *Overgangsbepaling*

Op overeenkomsten over de uitoefening van auteursrechten en naburige rechten voor handelingen van mededeling aan het publiek en van beschikbaarstelling bij het verstrekken van een ondersteunende onlinedienst en handelingen van reproductie die noodzakelijk zijn voor de verlening van de toegang tot of het gebruik van een ondersteunende onlinedienst, die van kracht zijn op *[de in artikel 7, lid 2, vermelde datum,]* is artikel 2 van toepassing met ingang van *[de in artikel 7, lid 2, bedoelde datum + 2 jaar, in te vullen door het Publicatiebureau]* indien deze overeenkomsten na die datum verstrijken.

Artikel 6 *Evaluatie*

- (1) Uiterlijk *[3 jaar na de in artikel 7; lid 2, vermelde datum, in te vullen door het Publicatiebureau]* verricht de Commissie een evaluatie van deze verordening verrichten en brengt zij aan het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité verslag uit over de belangrijkste bevindingen.
- (2) De lidstaten verstrekken de Commissie de nodige gegevens voor het opstellen van het in lid 1 bedoelde verslag.

Artikel 7 *Slotbepalingen*

- (1) Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
- (2) Zij is van toepassing met ingang van *[6 maanden na de dag van de bekendmaking ervan, in te vullen door het Publicatiebureau]*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter